

29 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΑΚΗΣ ΡΩΜΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 410/88, 488/88).

-
- 5 *Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Υπάλληλοι — Ισχυρισμός για προκατάληψη — Κατά πόσο η συγγένεια μεταξύ του αξιολογούντος ή προσυπογράφοντος λειτουργού και του αξιολογουμένου τεκμηριώνει προκατάληψη εκ μέρους του πρώτου — Εφαρμοστέες αρχές.*
- 10 *Δήμοι — Δημοτικοί Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Οι Περί Δημοτικής Υπηρεσίας Κανονισμοί του Δήμου Λευκωσίας (Κ.Δ.Π. 11/77).*
- 15 *Δήμοι — Συλλογικές Συμβάσεις — Δημοτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συλλογική Σύμβαση μεταξύ Δήμου και Συντεχνιών — Ισχυρισμός για παραβίασή της ως προς τη διενέργεια της γραπτής εξέτασης — Δεν τεκμηριώθηκε — Η συλλογική σύμβαση δεν αποτελεί από μόνη της κανόνα δικαίου.*
- 20 *Δήμοι — Δημοτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Παραλείψεις — Ποίες οι επιπτώσεις.*
- 25 *Δήμοι — Δημοτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσωπικές συνεντεύξεις — Παράλειψη καταγραφής ερωτήσεων και απαντήσεων — Εφαρμοστέες αρχές.*

Οι αιτητές ήγειραν σαν λόγο ακυρώσεως των προαγωγών στις δύο επίδικες θέσεις, την ύπαρξη προκατάληψης και ισχυρίστηκαν ότι το στοιχείο της μεροληψίας προκύπτει από την συμμετοχή του παρισταμένου του τμήματος στη διαδικασία πλήρωσης των κενών θέσε-

ων, τόσο στην Επιτροπή Προσωπικού όσο και στο τελικό στάδιο επιλογής από το Δημοτικό Συμβούλιο, λόγω συγγένειας του με ένα από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Επιπρόσθετα ισχυρίστηκαν ότι ο εν λόγω προϊστάμενος του τμήματος συμμετείχε στην προετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων, είτε ως αξιολογών ή ως προσυπογράφων λειτουργός. 5

Άλλοι λόγοι για τους οποίους επιζητείται η ακύρωση της απόφασης είναι οι εξής:

1. Παραβίαση του νομικού πλαισίου του περί Δήμων Νόμου (Ν. 111/85) και συγκεκριμένα του Άρθρου 53(2). Οι αιτητές ισχυρίστηκαν σχετικά ότι οι προαγωγές έγιναν χωρίς να έχουν θεσπισθεί κανονισμοί, δυνάμει του πιο πάνω άρθρου, που να ρυθμίζουν την άσκηση των εξουσιών του Δήμου για τη στελέχωση των υπηρεσιών τους. 15
2. Παραβίαση της συλλογικής Σύμβασης μεταξύ Δήμου και Συντεχνιών ως προς τη διενέργεια γραπτής δοκιμασίας. 20
3. Παραλείψεις σε εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες τις καθιστούσαν ανέγκυρες.
4. Παράλειψη καταγραφής των ερωτήσεων και απαντήσεων στις συνεντεύξεις των υποψηφίων. 25
5. Παράλειψη επισήμανσης ενός ακαδημαϊκού προσόντος του αιτήτη Παπαναστασίου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή για τους πιο κάτω λόγους: 30

1. Η προκατάληψη μπορεί να τεκμηριωθεί μόνο με θετική μαρτυρία η οποία τείνει να καταδείξει την ύπαρξη διάθεσης για εύνοια προς τον αξιολογούμενο. Η συγγένεια μεταξύ του αξιολογούντος ή προσυπογράφοντος λειτουργού και του αξιολογούμενου δεν τεκμηριώνει αφ' εαυτής προκατάληψη, όσο στενή κι αν είναι. 35
2. Η εγκυρότητα των κανονισμών που ίσχυαν κατά τη θέσπιση του Νόμου 111/85, διαφυλάσσεται βάσει των προνοιών του Άρθρου 144(3) του Ν. 111/85, μέχρις εκδόσεως των κανονισμών που προβλέπει το Άρθρο 53(2). Ως εκ τούτου το νομικό πλαίσιο και η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν τα προβλεπόμενα από το νόμο και τους κανονισμούς. 40

3. Το περιεχόμενο συλλογικής σύμβασης δε μετουσιώνεται σε κανόνα δικαίου, εκτός αν ενσωματωθεί σε κανονιστική διάταξη. Η εξέταση, στην οποία υποβλήθηκαν οι υποψήφιοι στα αγγλικά, δεν προβλεπόταν από το σχέδιο υπηρεσίας και συνεπώς δεν καλυπτόταν από τις σχετικές διατάξεις της συλλογικής σύμβασης.
4. Η παράλειψη συμπλήρωσης εμπιστευτικής έκθεσης δεν επάγεται την ακυρότητά της και το αρμόδιο σώμα έχει την ευχέρεια να τη συμπεριλάβει στα στοιχεία κρίσεως του υποψηφίου.
5. Δεν υπάρχει υποχρέωση για καταγραφή των ερωτήσεων και απαντήσεων στις συνεντεύξεις των υποψηφίων.
6. Τα προσόντα του αιτητή Παπαναστασίου, περιλαμβάνονταν στον υπηρεσιακό του φάκελο ο οποίος εξετάστηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

20 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,

Savva v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 160,

Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,

Soteriadou and Others v. Republic (1985) 3(A) C.L.R. 300,

Kallouris v. Republic (1964) C.L.R. 313,

Hadjivassiliou v. Cyprus Organization of Athletics (1987) 3(C) C.L.R. 2142,

Ιωσηφίδου ν. Δήμου Λακατάμιας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 393,

Economides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 410,

Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027,

Theoklitou and Another v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1271,

Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1121,

Public Service Commission v. Potoudes and Others (1987) 3(C) C.L.R. 1591.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Δήμου Λευκωσίας με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση του Τεχνικού Επιθεωρητή αντί των αιτητών.

A.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 410/88.

M. Βασιλείου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 488/88.

A. Λιάτσος εκ μέρους K. Μιχαηλίδη, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Το Συμβούλιο του Δήμου Λευκωσίας, εφοδιασμένο με την έκθεση και τις συστάσεις της Επιτροπής Προσωπικού, προέβη σε ενδελεχή έρευνα των ουσιαστικών στοιχείων των υποψηφίων για προαγωγή στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή, στην οποία χήρευαν δύο θέσεις. Εξέτασαν τα υπηρεσιακά στοιχεία των υποψηφίων, με ιδιαίτερη έμφαση στις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις, δέχθηκαν τους υποψηφίους σε προφορική συνέντευξη και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας, επέλεξαν τους Μιχαήλ Φιλοκύπρου και Δαμιανό Νικολάου ως τους καταλληλότερους, τους οποίους και προήγαγαν στη θέση του Τεχνικού Επιθεωρητή. Η έρευνα η οποία διεξήχθη ήταν ολοκληρωμένη και τα πορίσματα του Συμβουλίου εύλογα, ενόψει των στοιχείων που προέκυψαν. Το ενδιαφερόμενο μέρος Φιλοκύπρου υπερείχε αισθητά των άλλων υποψηφίων σε αξία, όπως διαφαίνεται από συγκριτική έρευνα των εμπιστευτικών τους εκθέσεων. Μεταξύ των άλλων τριών υποψηφίων, δηλαδή των αιτητών στις δυο συνεκδικαζόμενες προσφυγές (Τ. Ρωμανού στην 410/88 και Γ. Παπαναστασίου στην 488/88), και του ενδιαφερόμενου μέρους Δ. Νικολάου, υπήρχαν μόνο οριακές διαφορές στον ίδιο τομέα (αξία). Ο αιτητής Παπαναστασίου υπερείχε ελαφρώς του Ε/Μ/ Νικολάου, ενώ ο τελευταίος είχε ελαφρά υπεροχή έναντι του αιτητή Ρωμανού. Στη γραπτή δοκιμασία στην οποία είχαν υποβληθεί, για την διαπίστωση των γνώσεών τους στην αγγλική γλώσσα - ένα από τα απαιτούμενα προσόντα - ο Μ. Φιλοκύπρου εξασφάλισε 90 από 100 μονάδες, ο Δ. Νικολάου και Γ. Παπαναστασίου από 85 και ο Τ. Ρωμανός 55. Στον τομέα της αρχαιότητας, το Ε/Μ/ Νικολάου υπερείχε όλων των υποψηφίων.

Η διαπίστωση στην οποία αγόμεθα, λαμβάνοντας υπόψη την επάρκεια της έρευνας η οποία έγινε, τα στοιχεία τα οποία προέκυψαν, καθώς και το μέτρο με το οποίο κρίθηκαν οι υποψήφιοι, είναι ότι η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών ήταν λογικά επι-
5 κτή, δηλαδή απόφαση στην οποία το Δημοτικό Συμβούλιο εύλογα θα μπορούσε να καταλήξει στα πλαίσια άσκησης της διακριτικής του ευχέρειας.

Η επίδικη απόφαση προσβάλλεται για λόγους που έχουν κυ-
10 ρίως σχέση με την εγκυρότητα της διαδικασίας, καθώς και την τήρηση του νόμου και των σχετικών κανονισμών που διέπουν το νομικό καθεστώς της στελέχωσης των υπηρεσιών των Δήμων και ειδικότερα του Δήμου Λευκωσίας.

Κατά πρώτο λόγο, η απόφαση προσβάλλεται ως μεροληπτική λόγω της συμμετοχής του κ. Κωνσταντίνου, του Δημοτικού Μη-
15 χανικού - ο οποίος προΐστατο του τμήματος στο οποίο υπαγό-
ντουσαν ιεραρχικά οι υποψήφιοι καθώς και οι θέσεις - στη διαδικα-
σία πλήρωσης των κενών θέσεων, τόσο στην Επιτροπή Προσω-
20 πικού όσο και στο τελικό στάδιο επιλογής από το Δημοτικό Συμ-
βούλιο. Ο κ. Κωνσταντίνου μετείχε στις συνεντεύξεις των υποψη-
φίων τόσο ενώπιον της Επιτροπής Προσωπικού, όσο και ενώπιον
του Δημοτικού Συμβουλίου και εξέφρασε τις απόψεις του για την
καταλληλότητα των υποψηφίων για διορισμό.

Ο άλλος ισχυρισμός των αιτητών, ότι ο ίδιος ο Δημοτικός Μη-
25 χανικός έθεσε γραπτό διαγωνισμό για τη δοκιμασία των γνώσεων
των υποψηφίων στα αγγλικά, και ότι ο ίδιος είχε διορθώσει τα
γραπτά, δεν έχει τεκμηριωθεί. Δεν έχει τεθεί κανένα στοιχείο που
30 να δημιουργεί αμφιβολίες στη θέση των καθ' ων η αίτηση ότι οι
ερωτήσεις είχαν τεθεί και τα γραπτά είχαν διορθωθεί από το
Υπουργείο Παιδείας.

Το στοιχείο της μεροληψίας προκύπτει, σύμφωνα με τους αιτη-
35 τές, από την πνευματική συγγένεια μεταξύ του κ. Κωνσταντίνου
και ενός των ενδιαφερομένων μερών, του κ. Φιλοκύπρου, του
οποίου είναι μυρωδικός (μυρωδικός) κουμπάρος, γεγονός το
οποίο ο τελευταίος δεν απεκάλυψε ούτε στην Επιτροπή Προσωπι-
κού ούτε στο Συμβούλιο του Δήμου. Το γεγονός ότι η ύπαρξη της
40 πνευματικής συγγένειας περιήλθε σε γνώση του Δήμου πριν τη λή-
ψη της επίδικης απόφασης από την Επιτροπή Προσωπικού και ότι
οι πιθανές επιπτώσεις από τη συγγένεια αυτή εξετάστηκαν από το
Συμβούλιο του Δήμου, δεν αλλοιώνει, σύμφωνα με τους αιτητές,
την κατάσταση, ούτε απαμβλύνει το τεκμήριο έλλειψης αμερολη-

φίας. Το Δημοτικό Συμβούλιο εξέτασε τις πιθανές συνέπειες από τη συγγένεια και κατέληξε ότι δεν είχε επιπτώσεις. Η αξιολόγηση του κ. Κωνσταντίνου κρίθηκε αντικειμενική, γεγονός το οποίο έτεινε να επιβεβαιωθεί και από τη διαπίστωση ότι η αξιολόγηση του Συμβουλίου ως προς την απόδοση του κ. Φιλοκύπρου στη συνέντευξη ήταν η ίδια με εκείνη του κ. Κωνσταντίνου. 5

Εκτός από τη συμμετοχή του κ. Κωνσταντίνου στη διαδικασία πλήρωσης των θέσεων και οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στην προετοιμασία των οποίων ο κ. Κωνσταντίνου συμμετείχε σε διαφορετικά στάδια, είτε ως αξιόλογων ή ως προσυπογράφων λειτουργός, πρέπει επίσης να κριθούν κάτω από το πρίσμα της προκατάληψης που τεκμηριώνεται από την πνευματική του συγγένεια με το ενδιαφερόμενο μέρος Φιλοκύπρου. Εκτός από τις αντικειμενικές επιπτώσεις της συγγένειας αυτής, δεν κατατέθηκε κανένα στοιχείο που να τεκμηριώνει προκατάληψη· τουναντίον, τα αποτελέσματα του γραπτού διαγωνισμού για την εξακρίβωση των γνώσεων των υποψηφίων στα αγγλικά ενισχύουν την εικόνα που προκύπτει από την αξιολόγηση των υποψηφίων στις εμπιστευτικές εκθέσεις. 10 15 20

Η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη *Louca v. Savva and Others* (1989) 3(A) C.L.R. 672, καθορίζει ότι συγγένεια μεταξύ του αξιολογούντος, ή προσυπογράφοντος λειτουργού και του αξιολογούμενου, στενή όσο κι αν είναι, δεν τεκμηριώνει αφ' εαυτής προκατάληψη εκ μέρους του πρώτου. Η προκατάληψη τεκμηριώνεται μόνο με θετική μαρτυρία η οποία τείνει να καταδείξει την ύπαρξη διάθεσης για εύνοια προς τον αξιολογούμενο. Η θέση μου περί του αντιθέτου, που διατυπώθηκε στην πρωτόδικη απόφαση (βλ. *Savva v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 160 και *Theoklitou and Another v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 1271) δηλαδή ότι η ύπαρξη προκατάληψης στην αξιολόγηση έχει και αντικειμενική όψη, δεν έγινε αποδεκτή από την Ολομέλεια. Η απόφαση στη *Louca* ανωτέρω, επαναβεβαιώθηκε και στη μεταγενέστερη απόφαση της Ολομέλειας *Εκτωρίδης v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922). Οι επιφυλάξεις μου ως προς την ορθότητα της προσέγγισης από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στη *Louca* δε με απαλλάττει από τη δέσμευση να ακολουθήσω την αρχή η οποία υιοθετήθηκε ως θέμα νομολογιακής τάξης. Κατά συνέπεια δεν είναι ανάγκη να αποφασίσω τις αντικειμενικές εντυπώσεις που μπορεί να προκύψουν από την ύπαρξη της συγκεκριμένης συγγένειας. Διαπιστώνω ότι δεν έχει τεκμηριωθεί προκατάληψη (Ως προς την τεκμηρίωση προκατάληψης στην αξιολόγηση του προσωπικού Δημοτικής Αρχής, βλ. *Soteriadou and Others v. Republic* 25 30 35 40

(1985) 3 C.L.R. 300) στην αξιολόγηση του προσωπικού. Ως εκ τούτου, ο σχετικός λόγος ο οποίος έχει προβληθεί για ακύρωση της απόφασης κρίνεται ανεδαφικός.

- 5 Το εχέγγυο της αμεροληψίας είναι συστατικό στοιχείο της συγκρότησης και της λειτουργίας συλλογικού οργάνου. Η αμεροληψία των μελών δεν κρίνεται μόνο υποκειμενικά αλλά και αντικειμενικά με κριτήριο την ηθική τους ελευθερία να δράσουν ανεξάρτητα. (Βλ. μεταξύ άλλων, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σ.111. **Kallourris v. Republic** (1964) C.L.R. 313, **Hadjivassiliou v. Cyprus Athletic Organ.** (1987) 3 (C) C.L.R. 2142 και **Ιωσηφίδου ν. Δήμου Λακατάμιας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 393.) Στην προκειμένη περίπτωση δεν αμφισβητείται η αμεροληψία οποιουδήποτε μέλους του διορίζοντος σώματος. Η έλλειψη αμεροληψίας προκύπτει και πάλι από την αξιολόγηση των υποψηφίων από τον κ. Κωνσταντίνου στο προκαταρκτικό στάδιο της διαδικασίας, ενέργεια που δε διαφέρει ουσιαστικά από την αξιολόγηση των υποψηφίων στις εμπιστευτικές εκθέσεις. Και πάλι για τους ίδιους ουσιαστικά λόγους που έχουν επεξηγηθεί, η συμμετοχή του κ. Κωνσταντίνου δεν τεκμηριώνει προκατάληψη επομένων και αυτός ο λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Οι άλλοι λόγοι για τους οποίους επιζητείται η ακύρωση της απόφασης είναι οι εξής:

- 25 Α. Διενέργεια των προαγωγών έξω από το νομικό πλαίσιο που καθορίζει ο Περί Δήμων Νόμος (Ν. 111/85) και συγκεκριμένα το άρθρο 53(2). Το άρθρο αυτό της νομοθεσίας προβλέπει τη θέσπιση κανονισμών, ρυθμιστικών της άσκησης των εξουσιών των δήμων για τη στελέχωση των υπηρεσιών τους. Τέτοιοι κανονισμοί δεν έχουν εκδοθεί. Εισήγηση των αιτητών είναι ότι στην απουσία τους δεν παρείχετο εξουσία για τη διενέργεια οποιουδήποτε διορισμού ή προαγωγής· εν πάση περιπτώσει, το σχέδιο υπηρεσίας βάσει του οποίου έγιναν οι προαγωγές δεν εκδόθηκε βάσει του άρθρου 53(2), όπως ήταν αναγκαίο κατά τους αιτητές, για την έγκυρη άσκηση της εξουσίας διενεργείας προαγωγών. Η εισήγηση παραγνωρίζει τις πρόνοιες του άρθρου 144(3) του Ν. 111/85 βάσει των οποίων διαφυλάσσεται η εγκυρότητα των κανονισμών που ίσχυαν κατά το χρόνο θέσπισης του νόμου μέχρις εκδόσεως των κανονισμών που προβλέπει το άρθρο 53(2). Συνεπώς οι Περί Δημοτικής Υπηρεσίας Κανονισμοί του Δήμου Λευκωσίας (Κ.Δ.Π. 11/77) παρέμειναν σε ισχύ και έτυχαν εφαρμογής ως προς την πλήρωση των επίμαχων θέσεων. Ο Καν. 16(1) προβλέπει ότι οι προαγωγές γίνονται βάσει σχεδίου υπηρεσίας το οποίο, σε σχέση με τις συγκεκριμένες θέσεις,

είχε εγκριθεί από την αρμόδια Αρχή, το Δήμο Λευκωσίας. Εξάλλου, η δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας δεν αποτελούσε, κατά το χρόνο της έκδοσής τους, προϋπόθεση για την εγκυρότητά τους. (Βλ. μεταξύ άλλων, *Economides v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 410, 412.)

5

Καταλήγω ότι το πλαίσιο μέσα στο οποίο έγιναν οι προαγωγές και η διαδικασία η οποία ακολουθήθηκε, ήταν τα προβλεπόμενα από το νόμο και τους κανονισμούς.

10

B: Παραβίαση της συλλογικής Σύμβασης μεταξύ του Δήμου και των Συντεχνιών που εκπροσωπούν τα μέλη του προσωπικού ως προς τη διενέργεια γραπτής δοκιμασίας. Οι σχετικές πρόνοιες της Σύμβασης καθορίζουν ότι όπου τα σχέδια υπηρεσίας προβλέπουν τη διεξαγωγή γραπτού διαγωνισμού, η εξεταστική ύλη γνωστοποιείται στους υποψήφιους έξι μήνες ενωρίτερα. Στην προκειμένη περίπτωση η εξεταστική ύλη στα αγγλικά, στην οποία δοκιμάστηκαν οι υποψήφιοι, δε γνωστοποιήθηκε στους υποψηφίους και, κατά συνέπεια, όπως είναι η θέση των αιτητών, παραβιάστηκαν οι σχετικές διατάξεις της συλλογικής σύμβασης.

15

20

Ούτε ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί για τους εξής λόγους:

(i) Το περιεχόμενο συλλογικής σύμβασης δε μετουσιώνεται σε κανόνα δικαίου εκτός αν ενσωματωθεί σε κανονιστική διάταξη, όπως έχει επισημανθεί στην *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027.

25

(ii) Η εξέταση στην οποία υποβλήθηκαν οι υποψήφιοι στα αγγλικά δεν προβλεπόταν από το σχέδιο υπηρεσίας και συνεπώς δεν καλυπτόταν από τις σχετικές διατάξεις της συλλογικής σύμβασης. Επρόκειτο για μέσο το οποίο οι Αρχές έκριναν αναγκαίο για τη διαπίστωση των γνώσεων των υποψηφίων μέσα στα πλαίσια της διακριτικής τους ευχέρειας να διακριβώσουν αν οι υποψήφιοι κατείχαν τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα.

30

35

(Γ) Ατέλειες ή παραλείψεις σε ορισμένες εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες τις καθιστούσαν ανέγκυρες ως μέσο κρίσης των υποψηφίων.

40

Οι συγκεκριμένες εμπιστευτικές εκθέσεις στις οποίες έγινε αναφορά είναι -

(1) Οι εκθέσεις για τον αιτητή Τ. Ρωμανό για τα έτη 1984 και 1987. Στις εκθέσεις δεν περιέχεται αξιολόγηση από προσυπογράφοντα λειτουργό. Δεν προκύπτουν από τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιόν μας οι λόγοι για τους οποίους δεν υπάρχει συμπλήρωση των εμπιστευτικών εκθέσεων από προσυπογράφοντα λειτουργό. Ο σχετικός κανονισμός, καν. 27(1), ορίζει ότι εμπιστευτικές εκθέσεις συντάσσονται κατά τον καθορισμένο τρόπο ο οποίος, όπως συνάγεται, είναι εκείνος που περιέχεται στα έντυπα τα οποία έχουν εγκριθεί. Επισημαίνεται ότι παρά την ομοιότητα του εντύπου των εμπιστευτικών εκθέσεων με εκείνες οι οποίες έχουν εγκριθεί για τη Δημόσια Υπηρεσία, δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι ρυθμιστικές διατάξεις της Εγκυκλίου 491 που διέπουν τον καταρτισμό των εμπιστευτικών εκθέσεων στη Δημόσια Υπηρεσία.

Στην απόφαση της Ολομέλειας *Louca* ανωτέρω, αποφασίστηκε, παρά τη θέση μου περί του αντιθέτου (βλ. *Savva v. Republic* (1988) 3(A) C.L.R. 160 και *Theoklitou and Another v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 1271) ότι η παράλειψη συμπλήρωσης εμπιστευτικής έκθεσης δεν επάγεται την ακυρότητά της και ότι παρέχεται ευχέρεια στο αρμόδιο σώμα να τη συμπεριλάβει στα στοιχεία κρίσεως των υποψηφίων, όπως έπραξαν και οι καθ' ων η αίτηση στην προκειμένη περίπτωση. Συνεπώς ούτε στο σημείο αυτό δεν έχει αποδειχθεί λόγος που να δικαιολογεί την παρέμβασή μας.

(2) Οι άλλες δυο εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες προσβάλλονται ως τρωτές, είναι εκείνες που αφορούν τον αιτητή Γε. Παπαναστασίου για τα έτη 1985 και 1987. Οι εκθέσεις που' άμφισβητούνται φαίνεται να έχουν αλλοιώσεις που δεν επεξηγούνται. Φαίνεται από το κείμενό τους ότι έγιναν ορισμένες τροποποιήσεις στην αρχική αξιολόγηση, οι οποίες βεβαιώνονται με την υπογραφή του λειτουργού που προέβη στις τροποποιήσεις αυτές. Δεν υπάρχει τίποτε το οποίο να καταδεικνύει οτιδήποτε μεμπτό στο θέμα αυτό. Άλλωστε οι τροποποιήσεις που έγιναν ήταν υπέρ και όχι εναντίον του αξιολογούμενου. Και αυτό το σημείο καταπίπτει ως λόγος για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

(Δ) Παράλειψη καταγραφής των ερωτήσεων και απαντήσεων στις συνεντεύξεις των υποψηφίων. Τέτοια υποχρέωση δεν υπάρχει όπως έχει νομολογιακά αναγνωριστεί (βλ. *Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922) όπως δεν υπάρχει υποχρέωση για την καταγραφή της νοητικής διεργασίας των μελών για την τελική επιλογή (βλ. *Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1121.) Επίσης δεν έχει καταδειχθεί ότι ο χρόνος ο οποίος μεσολάβησε μεταξύ της διεξαγωγής των συνεντεύξεων και των αποτελεσμάτων

δημιουργεί οποιαδήποτε αμφιβολία για την ορθότητά τους. [Βλ. *P.S.C. v. Potoudes and Others* (1987) 3(C) C.L.R. 1591.]

(Ε) Παράλειψη επισήμανσης ενός ακαδημαϊκού προσόντος του αιτητή Γ. Παπαναστασίου, συγκεκριμένα του Διπλώματος το οποίο του απονεμήθηκε από το Κολλέγιο Bennett. Τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιόν μας δεν υποστηρίζουν τη θέση αυτή. Τα προσόντα του περιλαμβάνονταν στον υπηρεσιακό του φάκελο ο οποίος ήταν ενώπιον και εξετάστηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο. Επίσης, περιλαμβάνονταν στα προσόντα του αιτητή, όπως είχαν καταγραφεί στον κατάλογο των υποψηφίων ο οποίος είχε επίσης τεθεί ενώπιον των καθ' ων η αίτηση. 5
10

Καταλήγω ότι κανένας λόγος δεν έχει τεκμηριωθεί που να δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης. Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση βεβαιώνεται στην ολότητα της βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 15

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα. 20